

I. N. I.

URANIES NORICÆ BASIS ASTRONOMICA.

URANIAE sacra sine fructu optato aggressurum fore, qui angulum axis mundani, plani etiam Äquatoris axi normaliter inhærentis, quibus super horizontem observatorii, ex quo operationes suas instituere satagit, hinc inde assurgunt, vel à vertice distant isti, Obliquitatem Edipticæ (quam totius Astronomiæ clavem meritò appellant) & qua ratione siderum radii ex altitudinibus variis incidentes, trans auram sibi refringantur ibidem, ex ipso cœlo & observationibus inde petitis benè multis nonum exploraverit; eumque quasi ædificium fundamento carens exstructurum: nemo sanè, qui divam vel à limine salutaverit, ibit inficias. Nec etiam progressus ulteriores confidenter sperare quis poterit; quæque pro astrorum cognitione sufficienti desiderantur, instaurabit, nisi (monente prælustri Tychone Braheo, epistolâ Anno 1586. Cal. Mart ad Serenissimum Hassiæ Landgravium datâ) ante omnia motum Solis scrupulose exploratum obtinuerit, cum sine hoc, nec anni exacta quantitas, quæ motuum mensura est, nec inerrantium quidem stellarum, multo minus erraticarum, qui ex his patet, situs indagari queat; siquidem Solis revolutio omnium cæterarum revolutionum cœlestium norma existat regularis. (a) Obtenta autem, observationibus quamplurimis

A con-

Kepler. Proemio Astron. Opticæ & Harmonic. Lib. V. c. 10.

(a) Theoria Solis constituta domus Astronomiæ ejusdemque fundamenti robur habet adamantineum, mediaque columnæ est, fornices omnes ad fastigium usque complexa; ostium etiam cum testudine ad omnia conclavia pertinente, & tota reliqua Astronomia cum Solis motu arctissime copulatur. In Sole denique Curia Palatium & Prætorium seu Regia totius Regni Naturæ est.